

מבול יום פרק שנים עשר זבחים קג.

מסורת הש"ס

(א) תיב צו פֿיט ה"א,
(ב) נפסחמנה ווערן תיבש
פֿיב ה"י, ירוש פסחים פֿיה
(ג) א, עי שקלים פֿיר מיד,
(ד) שקלים טעמחורס [פֿיה]
כעזי יבסחור צד, כחובות
טעט. (ה) שקלים פֿיד מיד, ביב
קנא, תמורה. (ו) תיב צו
פֿיט ה"א. (ז) ונבקי מיד ד"ה
יהא חירול נאחוס אחר.

שינויי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

עולת גרים נשים וקטנים מן.
רבינו שלמה לא גרים עולת גרים.
ונראה דמשום קשיא לדעיל
סורקן אטו גר לאו א"ת הוא.
ובספר יצן קדשים שנעקם מספר
של רבינו שלמה כתוב בו עולת
גרים אלא שנעקם בשני נקודים.
מיהו אין צורך למחוק דכמה
דברים וסין תורת הכהנים אנב
אחרוני נשים ועבדים דרשתי
מקיל להו מחד קרא, וכן משמע
בכל מקום דרין אחד להם. (נר)
מחלק מ"ל מ"ד מ"ד

הניחא א"כ שותרות אנדבא ציבור או"י. מינה לדידיה מ"ס
דממעט מותרות טפי מעולה תמיד וי"ל דקברא הוא
למעוטי טפי מותרות משום דהוי מעיקרא לאש: **אלא** א"כ אנדבא
יחיד מאי איבא א"כ. מינה מאי קשיא ליה הא רבי יהודה דממעט

לנדבת ליבור אולי דקמתי ששה לנדבה
ואי לנדבת יחיד לא היה משמיה בשופר
דקרבן יחיד בעי' תמיכה וי"ל דלא שמיע
ליה היהא צרייתא חדע דאי שמיע
ליה לא הדר גי' רבי יהודה ממדבריו
של יהודה: **לא** מיבעיא ל"ט ד' קדש
ברך הבית תפסי מראורייתא. חזמה
לירידה אלא ליטריקן קרא הכא דאם
שמן קודם פרייה און עורה לבגדים
פשיטא דקדשי דנק הבית היו ככלל
העמדה והערכה: **אין** יי אלא עולות
איש גרים נשים וקדרים גוים. משמע
מחד קרא הוה ממעטיין נשים ונבדים
ודין הוא דלא ליפיקי מהדדי **ג"ש**
דלא לה מאשה וקשה הר"ר חיים
דפסקר המובל (ב"ק דף פה.) מנריך חיי
קרא גבי עדות חד למעוטי נשים הוא
למעוטי עדמים וי"ל דגבי נשות הוא
דילפינן מהדדי **ג"ש** דלא לה אכל
גבי עדות לא שייך למיפק דלון תלוי
בנאמנות שהרי משם ומהני לא מעדיין
לא משום דלא ויהיין הלך היכא היכא
דגלי גלי':

אבל עור תפס וכן אמר רב נתנן אמר רבה בר אבוא פרט לעולה הבאה
המותרות א"ל רב המנונא לרב נתנן כמאן כרבי יהודה הא הדר ביה דתניא
ששה לנדבה לעולה הבאה מן המותרות שלא י' יהו כהנים וכאין בעורה
וברבי רבי יהודה אמר לו רבי נחמיה ואמרי לה ר"ש אם כן ביטלת מדרשו של
היהודע הכהן דתניא י' מדרש דרש יהודיע הכהן אישם הוא אשם אשם לה'
יכל שבא משום ח' חטאת ומשום אשם ילקח בו י' עולות הבשר לשם י' עורה
לכהנים א"ל אלא מר במאי מוקים לה א"ל מוקמינא ליה במקדיש
נכסיו וכדכרי יהושע ד' נתנן המקדיש נכסיו והיו בהן בהמות הראויות
לגבי מוכח זכרים ונקבות ר"א אומר יזכרים ימכרו לצורכי עולות
נקבות ימכרו לצורכי זכרי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק
הבית רבי יהושע אומר זכרים עצמם יקדשו עולות ונקבות ימכרו לצורכי
שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית ואפי' לרבי
יהושע דאמר אדם חולק הקדישו הני מילי כשר אבל עור תפס רבי
יוסי כרבי יהודה אומר פרט לעולת גרים אמר ליה רב סימאי בר חילקאי
לרבינא אטו גר לאו איש הוא אמר ליה פרט לגר שמת ואין לו יורשים
י' נתנו רבנן יעולת איש איש לי אלא עולת איש י' עולת גרים י' נשים ועבדים מגין
ח"ל עור העולה ריבה אם כן מה תלמוד לומר עולת איש עולה שעלתה לאיש
פרט שנשחטת חוץ לזמנה וחוץ למקומה שלא י' הכהנים וכאין בעורה
יכול שאני מרבה י' שנשחטתה שלא לשמה הואיל ולא עלתה לבעלים

בדק הית' דאין עורה לכהני' אס' שחטו עד של' נפדית' דלאו עולה אש' הוא אלא עולה הקדש: **אלא אפי' למ"ד** מדרבנן בעלמא זביל
מדאורייתא לא: הני מילי. דמדאורייתא לא: כשר. דשל מנחה הוא ואין קדושה חלה עליו: אש' אכל עור דלאו ממון מנחה הוא
ובהני' אחי' לא וכו' ביה תפיס: **כמאן כרבי יהודה**. לקמן מייתי' לה דלמחר אין עורה לכהני': **הא דרבי ביבי**. דקאמרי' ליה אס' כן בעלמ'
מדשרו של' היודע וכל אהרן אכל עור' להו מירי: **שפס' לנדרס'**. ב"ג שפוטס' שהיו במקדש קמיירי דכתוב עליהן מקלין דמין
ונוחלין עסקין קיין ונחלי עולה אש' עליו ולבנה וכו' לכפרת ופס' (שקל' פ"ו ה"ד) ומפרס' מאי יתו ש' ש' נדרס' **ה"ג שפ' לנדרס'**
לעולם הכהא מן המזרחות שאין הכהנים וכו' בעורה לא: **אש' לה**. א' אשפר' ר' אש' לה **שכבר נלמד** אש' לכסן כחטאת
כאש' מורה אחת להס' וגו' (ויקרא י) הא כיד כל דבר הכה ממוחר חטאת בגון מפרס' מעוט לחטאתו וימחרת מהן וממוחר אשמות בגון
הן דלאלי' לנריס' דקיימא' לא' כל שכתבטא' ממה באש' רועה: **ילקח כסן כו'**. ומנאלי' שי כמבויס' קומייקין אש' אש'
ה' כשר לעולה: **ואש' לכהן העור והיטו דכתיב** (מלכים ב' יג) כס' אש' וכו' חטאת וכו' יוצא וגו': **אלא מן כמא' וס' ליה**. להא דמיי'
לעיל פס' לעולה הקדש: **וכרבי יהושע**. דלמחר זכרס' עולתו וכו' קרבו עולות וכו' עולה הקדש היא ודכתיס' ואיל' דבי א"ר יהושע
דחיל פס' מנחה מעיקרא אחי' דמז' למנחה עולתו אכל בעור מורה דחיל' עלה: **א' קדוש' בדק הית'**: **המקדיש נכסיו**. לנדק'
הית': **הראויות למנחה**. תמייס': **זכרס' ימכרו לנריס' עולות כו'**. דקיי' במתמיה' (דף ג:) התתפס' תמייס' לנדק' הית' כשסן נפדין
אין נפדין אלא למנחה שכל הראוי למנחה אינו יוצא מירי מנחה לעולם: **וזכרס' עולמן יקרבו עולות**. דל' אוחו האש' דקסבר אל' חולק
הקדישו ואפי' דמקדיש: **א' סתמא דעמי' ה' לקריבו**: **למנחה הראוי**: **והקסוס ימכרו כו'**. דל' אן עולמן לא יקרבו עולות: **למנח' כו'** עד שימכרו
דכיון דמקדיש סתמא הכל הקדיש הראוי למנחה דומיא דלנדק' הית' שכולו קדוש הלכך לנרי' עולה אקדישנהו. ונכך עולה דרבי יהושע
וכרס' ה' הקריבים עולות קא"ר יהודה לעיל פס' לעולה הקדש: **ואפי' לרבי יהושע**. כלומר ואפי' דלמחר ר' יהושע אדס' חולק הקדישו
הראוי למנחה למנחה ושאינו ראוי למנחה יח' לנדק' הית' לא: שהיו כשאר קדישין מנחה שערותיהן לכהניס' דמורה הוא ששעור מנח'ס'
לנדק' הית' כשאר נכסיס' שלו: ואין לו יורשין. לנדק' הית' בעלמ' אלו: **אלא עולת אש' עולת אש' עולת אש' עולת אש' עולת אש' עולת אש'** כו' ר' א' ס' כה
מנחה. אלא ימכרו הוא דל' אקטרי' ומתכח אלא העור כהו' אלא לנרות בא: **והואיל' עולת עולת' בעלמ'ס'**. ואף על פי שהיה שברה
במנחה.

עין משפט
גר מצוה

לו א מ"ה מהל' מערק' :
הכלה :
לו ב מ"י סר' מהל' ספר' :
הכלה :
לו ג מ"י פק' מהל' :
מערק' הכלה :
לו ד ה מ"י ס' הכלה :
כל' :
לו ה מ"י ס' הכלה :
כל' :
לו ו מ"ה מהל' ספר' :
הכלה :
לו ז מ"י ס' הכלה :
מערק' :
לו ח מ"ה מהל' מערק' :
הכלה :
לו ט מ"ה מהל' :
מערק' הכלה :
לו י מ"י מהל' מערק' :
הכלה :

תורה אור השלם

1. והבזק המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לבזק לו יקרא ו. ה
2. ותאש על המזבח חוקר ב. חזקתה וכער עליה הבזק עצים בבקר בבקר וצדך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: וקרא ו. ה
3. אשם וזא אשם אשם ליהוד: יקרא ו. ה יט

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones